

День Державного прапора України



Державний Прапор України затверджений Верховною Радою України 28 січня 1992 року. Це стяг із двох рівновеликих горизонтальних смуг синього і жовтого кольорів, із співвідношенням ширини прапора до його довжини 2:3.

Український прапор – це символ пшениці в степах під блакитною аркою неба, який уособлює споконвічне прагнення народу до миру, праці, краси та багатства рідної землі. Жовто-блакитні барви символізували Київську Державу ще до християнізації Русі.



В добу Київської Русі прапори були здебільшого червоного кольору – найбільш зручного для передачі сигналу під час бою. Ці стяги були трикутно-клинової форми, на яких зображувалися князівські знаки. Проте відомо, що князь Володимир Великий мав власний герб – золотий тризуб на синьому фоні.

З XVIII століття полкові й сотенні козацькі прапори Війська Запорозького вироблялися з блакитного полотнища, на якому жовтою фарбою наносився хрест, зорі, зброя, постаті святих. Лицева сторона полкових і сотенних корогв була національною емблемою з зображенням козака у золотому чи жовтому щитовому полі на блакитному полотнищі, а зворотна – полковою чи сотенною емблемою відповідного кольору з встановленим зображенням.



У березні 1848 року в Австрійській імперії вибухнула революція, так звана «Весна народів». Ці події стали поштовхом для українського національно-визвольного руху. У квітні того ж року в місті Львів було створено Головну Руську Раду, яка відновила використання герба (Галицько-Волинської держави) XIII-XIV століття з зображенням золотого лева на синьому фоні. Національними прапорами вважалися синьо-жовті та жовто-сині (вживалися обидва варіанти).



Усі ми знаємо, що офіційно наш державний прапор – синьо-жовтий. Але ви, напевно, могли помітити, що на Майданах по всій Україні зустрічаються жовто-блакитні прапори. Здавалось би, це помилка неухважного мітингувальника. Але ви ніколи не замислювались над тим, як гармонійно це звучить – “жовто-блакитний”. Такий стяг використовувався ще до хрещення Київської Русі. В часи татарських нападів він зник і відродився згодом на гербах українських міст. Дехто вважає, що вперше його затвердили офіційним державним прапором за часів Михайла Грушевського та Народної Республіки (а синьо-жовтим він став у часи правління гетьмана Скоропадського). Підтвердження цього факту, до речі, можна знайти в українській літературі:

*“Українське військо, мов з могили встало,
Загриміло в бубони, в сурмоньки заграло,
Розгорнуло прапор сонячно-блакитний...
Прапор України! Рідний, заповітний!” (О. Олесь)*



Протягом 1918-1920 р. в УНР (Українська Народна Республіка) майоріли синьо-жовті кольори, які радянська влада змінила на червоний.

Український прапор знову замайорів 14 березня 1990 року в містечку Стрий, а через дев'ять днів – над Тернопільською міською Радою, потім у Львові, Івано-Франківську та Житомирі, а в липні 1990 року - над Київрадою. Так, упродовж історичного розвитку жовто-блакитний прапор був символом боротьби за національні й соціальні права українського народу і за часів незалежності став Державним Прапором України. У ньому втілені віковічні прагнення до миру, праця, краса та багатство рідної землі. Державний Прапор як символ країни є втіленням національної єдності, честі та гідності, традицій державотворення, історії та сьогодення.



<https://vsim.ua/Podii/23-serpnya---den-derzhavnogo-prapora-ukrayini-10536310.html>

